

Nueve reinas

Direcció i guió: Fabián Bielinsky **País:** Argentina **Durada:** 126 min **Any:** 2000
Gènere: Thriller **Interpretació:** Ricardo Darín, Gastón Pauls, Tomás Fonzi...
Música: César Lerner **Fotografia:** Marcelo Camorino **Distribuidora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:** 29/08/2025
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Buenos Aires. El Juan i el Marcos són dos estafadors de pa sucats amb oli, l'un jove i l'altre veterà en l'art de l'estafa, que casualment es veuen embolicats en un assumpte que els pot fer milionaris: tenen menys d'un dia per fer una estafa que no pot fallar. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Crítica de "Nueve reinas": motius i raons d'un clàssic contemporani

Reestrenada en qualitat 4K a cinemes argentins, la pel·lícula dirigida per Fabián Bielinsky i protagonitzada per Ricardo Darín i Gastón Pauls destaca per la seva vigència en temes i estil.

Per comprendre el context històric en què s'estrena la pel·lícula, és essencial situar-nos al final de la dècada dels noranta a l'Argentina, una època marcada per la fase terminal d'un neoliberalisme que deixava el país empobrit tant econòmicament com culturalment. En aquest escenari, l'únic valor que persistia en una societat amb una crisi com aquesta eren els diners, donant lloc a un munt de personatges sense principis capaços de qualsevol cosa per obtenir-los.

La trama succeeix en aquest món apocalíptic i segueix dos estafadors, un aprenent (Gastón Pauls) i un altre experimentat (Ricardo Darín), que es troben davant l'oportunitat de les seves vides relacionada amb les estampetes de les "Nueve reinas", que prometen el cop més important de les seves carreres. Tot i necessitar-se mútuament, la desconfiança entre tots dos construeix una societat basada únicament en l'interès. La paradoxa de la pel·lícula (advertiment d'espòiler) és que aquests estafadors acaben sent estafats pel sistema financer, oferint un avançament l'any 2000 del *corralito* de finals de 2001.

Nueve reinas (2000) aconsegueix amb enginy descriure el mapa social de la reconfigurada societat argentina. Els estafadors representen un exemple dins d'un ampli univers de personatges similars, com s'il·lustra magistralment a l'escena on el Marcos (Darín) assenyala al Juan (Pauls) la fauna que orbita diàriament als carrers de la Ciutat de Buenos Aires. La ploma de Bielinsky es revela intel·ligent en plasmar en format de *thriller* les pors i conseqüències tràgiques de la naturalització d'aquests hàbits i costums en una societat que, possiblement, havia canviat per sempre.

L'èxit rotund i inesperat a les taquilles locals de **Nueve reinas** no només l'encerta en capturar la nova idiosincràsia nacional que perdura fins avui, sinó que també marca la inauguració d'un gènere cinematogràfic inusual per a l'època: el *thriller* social amb elements policíacs i de terror psicològic, que posteriorment es convertiria en moneda corrent en el cinema nacional. La destacada actuació de Darín, interpretant un personatge notablement fosc en comparació dels seus rols anteriors, el posiciona com un actor imprescindible. La química amb Pauls és notòria, construint amb precisió i veracitat la simbiosi mestre-deixeble.

Per totes aquestes raons, no és exagerat afirmar que **Nueve reinas** marca una fita en el cinema argentí. La seva habilitat per captar amb exactitud el clima de l'època la consagra com un clàssic contemporani que convida l'audiència a reflectir-se en les seves reflexions i temàtiques.

Emiliano Basile – escribiendocine.com